

**יש אומרים שהחליטו לבלוט כל יום שביי במנוחה,
כיוון שהיום הזה הביא קצת ליגיעותיהם;
אחר כך נפתחה להם על ידי הבטלה
והם הודיעו לעצמות גם את השנה השביעית.**

(דברי הימים, קורNELIUS טקיטוס {היסטוריון רומי שחיה במאה הראשונה לספירה})

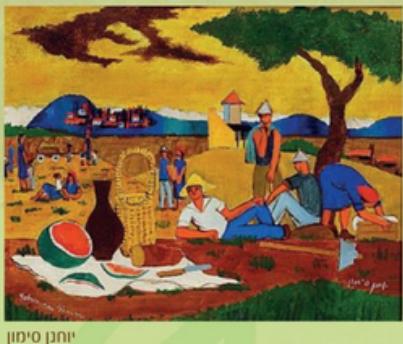
- נסחו במשפט את טענת טקיטוס.
- האם אתם מסכימים עם טענה זו? מדוע?
- נגד מה יצא טקיטוס? מה לדעתכם חשוב בעניין?
- עמדן על ההבדל בין מנוחה, בטלה ועצמות. מהם נובעת כל אחת מהן?

השבת היא לא רק יום שבו אין עובדים, אלא גם יום שבו מתרנס אדם בניסיון שאין
לעמדו בו אלא מתוך אמונה.

זהו ניסיון חזור ונשנה, שהפרי המכון בו הוא חינוך האדם להשתחרר מן הגורם הפנימי, המביא את האדם לידי
עבודות – היא המשאלת להוכיח בידיו בעין את העורבות לביטחונו בעתיד.

יום השבת דורש את הוודאות המסורתיות של המאמין. ואות זו היא החירות שיכולה להיות מנת חלקו של אדם.
(פרופסור אליעזר שביד, ספר מחדור הזמן, תשס"ד)

- מדוע אין לעמוד בניסיון השבת אלא מתוך אמונה? על איזו אמונה הוא מדובר?
- מה הקשר בין חירות ושבת על פי שביד?
- נסחו במשפט את טענת שביד. האם אתם מסכימים עם טענה זו?
- כיצד 'וננה' שביד לטקיטוס?
- כיצד אתם מבינים את השבת ואת השמייה? האם אותו ערך עומד בסיסו?

משמעות למעשה
בדקו בקרבת פורט הספר, האם הייתה להם שנת שבטון ומה הם עשו בשנה זו?
האם לדעתכם שנת השבטון היא שנת בטלה?
מה אתם היו עושים לו היהתם בשנת חופש? כיצד הייתם נמנעים מבטלה?

- מה הסיכון בטלה על פי השיר?
- האם אתם מסכימים עם החיבור בין אובדן העקרונות לבין הבטלה?
- האם שנת שמייה היא שנת בטלה? נמקו.

כך סוף סגמייסטר יצא לשנת שבטון: